

T.C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI
ARKEOLOJİ PROGRAMI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

MYRİNA YAKININDA BİR ROMA VİLLASI

Begüm DÜZTAŞ

Danışman
Prof. Dr. Binnur GÜRLER

İZMİR-2022

TEZ ONAY SAYFASI

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “Myrina Kurtarma Kazısındaki 290 Parselden Ele Geçen Seramik Buluntular” adlı çalışmanın, tarafımdan, akademik kurallara ve etik değerlere uygun olarak yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Tarih

18/03/2022

Begüm DÜZTAŞ

İmza

ÖZET
Yüksek Lisans Tezi
Myrina Yakınında Bir Roma Villası
Begüm DÜZTAŞ

Dokuz Eylül Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Arkeoloji Anabilim Dalı
Arkeoloji Programı

Günümüzde İzmir İli Aliağa ilçesi yakınlarında yer alan Myrina' nın kuruluşu, birçok kentte olduğu gibi efsanelere dayandırılmıştır. Antik Çağda Attika-Delos Birliğine bağlı, 12 Aiol kentinden biri olan kentin adı, Roma Döneminde Sebastopolis olarak değiştirilmiştir. Zamanla tekrar Myrina ismiyle anılan kent hakkında gün yüzüne çıkmayı bekleyen pek çok bilgi vardır.

Tez konusunu; Myrina kentinin 1300 m doğusunda yer alan alanda, 2014-2015 yılları arasında, İzmir Arkeoloji Müzesi Müdürlüğü tarafından yürütülmüş olan bir kurtarma kazısından elde edilen buluntular oluşturmaktadır.

Çalışma alanından açığa çıkarılmış olan Roma villasının bulunduğu tabaka odak noktası alınarak, alandaki diğer tabakalar da incelenmiştir. Söz konusu villaya ait tespit edilen 13 mekanın içerisinden ele geçen buluntular incelenip, yapıyı tarihleme ve kullanım amacını saptayabilmek adına önem arz edenler kataloğa alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Myrina, Roma, Villa, Konut

ABSTRACT
Master' s Thesis
A Roman Villa Near Myrina
Begüm DÜZTAŞ

Dokuz Eylul University
Graduate School of Social Sciences
Department of Archaeology
Program of Archaeology

Today, Myrina, which is located near the Aliğa district of İzmir Province, Its foundation was based on legends, as in many cities. The name of the city, which was one of the 12 Aeolian cities of the Attica-Delos Union in the Ancient Age, was changed to Sebastopolis in the Roman Period. There is a lot of information waiting to be revealed about the city, which was called Myrina again in time.

Thesis topic; In the area 1300 m east of Myrina city, It consists of finds obtained from a salvage excavation carried out by the İzmir Archeology Museum Directorate between 2014 and 2015.

The study area is where the uncovered Roman villa is located. By taking the layer as the focal point, other layers in the area were also examined. The ceramics recovered from the 13 places identified belonging to the villa in question were examined, and the ones that were important in order to date the building and determine its purpose of use were included in the catalogue.

Keywords: Myrina, Rome, Villa, House

MYRİNA YAKININDA BİR ROMA VİLLASI

İÇİNDEKİLER

TEZ ONAY SAYFASI	ii
YEMİN METNİ	iii
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
İÇİNDEKİLER	vi
KISALTMALAR	viii
EKLER LİSTESİ	ix
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

MYRİNA KENTİ VE MYRİNA PARSEL 280 KURTARMA KAZISI

1.1. MYRİNA KENTİ VE ARAŞTIRMA TARİHÇESİ	2
1.2. MYRİNA ADACIK 280 KURTARMA KAZISI	5

İKİNCİ BÖLÜM

ROMA VİLLASI

2.1. ROMA VİLLASINA AİT MEKANLAR	6
2.1.1.1. MEKAN 1 (SÜTUNLU ODA)	7
2.1.1.2. MEKAN 2 VE MEKAN 3	8
2.1.1.3. MEKAN 4 (CULİNA)	8
2.1.1.4. MEKAN 5 VE MEKAN 6	8
2.1.1.5. MEKAN 7- MEKAN 8 VE MEKAN 9	9
2.1.1.6. MEKAN 13	10
2.1.1.7. MEKAN 11-MEKAN 12	10

2.1.1.8. MEKAN 15 (FIRIN)	10
2.2. DİĞER YAPILAR	10
2.2.1. Erken Evre Yapısı	10
2.2.2. Kuyu	11

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TARİHLEME

3.1. KURTARMA KAZISINDAN ELE GEÇEN SERAMİK BULUNTULAR	12
3.1.1. TERRA SİĞİLLATA	12
3.1.1.1. DOĞU SİĞİLLATA A	13
3.1.1.2. DOĞU SİĞİLLATA C (ÇANDARLI)	14
3.1.1.2.1. LOESCHCKE FORM 9	15
3.1.1.2.2. LOESCHCKE FORM 19	15
3.1.1.2.3. LOESCHCKE FORM 20	16
3.1.1.2.4. LOESCHCKE FORM 26	16
SONUÇ	17
KAYNAKÇA	19
EKLER	

KISALTMALAR

cm	Santimetre
m	Metre
MÖ	Milattan Önce
MS	Milattan Sonra
No	Numara
Res	Resim
Çiz.	Çizim

EKLER LİSTESİ

EK 1: KATALOG

ek s. 1

EK 2: PLANLAR

ek s. 28

EK 3: RESİMLER

ek s. 31

EK 4: ÇİZİMLER

ek s. 40

GİRİŞ

Aiolis Bölgesinde yapılan arkeolojik çalışmaların yetersizliği sebebiyle, bölgede hala gün yüzüne çıkmayı bekleyen birçok antik kentin varlığı bilinmektedir. Özellikle ürettiği pişmiş toprak figürinleriyle ünlü bir kent olan Myrina' da yapılan çalışmalar oldukça sınırlıdır. 1880 – 1882 yılları arasında Fransız araştırmacı E. Pottier ve S. Reinach tarafından, kentin üzerine kurulmuş olduğu iki tepeden biri olan Beriki Tepe' nin kuzey yamacında yapılan arkeolojik çalışmalar sonucunda; bir nekropol alanı ortaya çıkartılmıştır. Alanda yaklaşık 5000 civarı mezarın kazıldığı bu çalışma; Myrina' nın, ünlü pişmiş toprak figürinlerini öğrenebilmemiz adına önemli olmuştur. 1970'li yıllarda Bergama Müzesi tarafından, yine kentin nekropol alanında başka çalışmalar gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmaların sonucunda da yine pişmiş toprak figürinlerin devamı ele geçmiştir. 2011 – 2013 yıllarında Atatürk Üniversitesi Arkeoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nurettin Öztürk başkanlığında, Myrina ve Gryneion' da başlatılan yüzey araştırmalarına, 2015-2019 yılları arasında Adnan Menderes Üniversitesi Arkeoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Murat Çekilmez başkanlığında devam edilmiştir. Bu çalışmalar, özellikle Myrina kentinin gün yüzüne çıkmayı bekleyen tarihinin ortaya çıkmasında önemli temeller atmıştır. Kentin Hellenistik Dönem sur duvarlarından, liman, agora ve tiyatrosuna kadar pek çok önemli yapısı hakkında fikir sahibi olabilmemizi sağlamıştır.

Bu tezin konusunu oluşturan; 2014-2015 yılları arasında, İzmir Arkeoloji Müzesi Müdürlüğü tarafından yürütülmüş, Myrina antik kenti yakınlarında gerçekleştirilen bir kurtarma kazısından ele geçen buluntular incelenmiş, açığa çıkarılan yapılar ise buluntular ve mimari öğeler üzerinden tarihlenmiştir. Söz konusu çalışmada; tespit edilmiş olan Roma Dönemine ait bir villayı oluşturan mekanlar incelenerek; kullanım amacı hakkında fikir yürütülmüştür. Bazı mekanlardan ele geçen buluntuların yetersizliği sebebiyle, bütün mekanların işlevini anlayabilmek mümkün olmasa da, yapının genel olarak Roma Dönemine ait bir villa olduğunu anlaşılmış, detaylı araştırma sonucu elde edilen veriler sonuç kısmında anlatılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

MYRİNA KENTİ VE MYRİNA PARSEL 280 KURTARMA KAZISI

1.1. MYRİNA KENTİ VE ARAŞTIRMA TARİHÇESİ

İzmir İli Aliğa ilçesinin kuzeyinde yer alan Myrina, Güzelhisar Çayı'nın (Titnaios ya da Pythikos) ağız kısmında ve Çandarlı Körfezi'nin (Elaitikos) kıyısında yer alır. Myrina, eskiden Epano Tepe ve Kato Tepe adıyla anılan, günümüzde ise Beriki (Birki) Tepe ve Öteki Tepe olarak bilinen iki yükselti üzerine kurulmuş bir liman kentidir¹. (Plan 1) İlk kez Myrina' yı Aiolis Bölgesi' nin kentleri arasında sayan Herodotos' a göre; Ionia kadar güzel bir havaya sahip olamayan Aiolis' in, toprağı çok daha bereketlidir².

Strabon; Anadolu' daki bazı kentler gibi Myrina' nın da Amazonlar tarafından kurulduğunu söyler.³ Homeros “İlyada” adlı eserinde; önünde sarp bir tepe olan, halkın Batieia adını verdiği bir kentten bahsederken, bu kenti ölümsüzlerin “*yüksek atlayan Myrrhine' nin mezarı*” şeklinde andığını da ekler⁴. Şüphesiz ki; Homeros' un “Myrrhine” olarak andığı kişi; Strabon' un kentin kurucusu olarak söz ettiği Amazon Kraliçesi Myrina' dan başkası değildir. Troia yakınlarında yer alan bir tepe olarak bahsettiği Batieia ise Myrina antik kenti olmalıdır. Araştırmacı Frelly, Aiolis kentlerinden bahsettiği kitabında, kentin tıpkı Pitane, Elaia ve Gryneion gibi Aiol göçlerinden önce kurulduğunu belirtmiştir⁵. Myrina' nın adına rastladığımız bir diğer kaynak ise; Yaşlı Plinius' un “Naturalis Historia” adlı eseridir. Roma İmparatorluğu komutanlığı yapmış, aynı zamanda doğa bilimci ve filozof olan Plinius' tan; Myrina' nın zaman içerisinde önemini artırmada büyük rol oynamış olan Gryneion kentine 40 stadium uzaklıkta olduğunu ve Roma Döneminde adının Sebastopolis olarak anıldığını öğrenmekteyiz⁶.

¹ George E. Bean, **Aegean Turkey**, Earnest Benn Limited, London, 1966, s.107

² Herodotos, **Herodot Tarihi**, çev. Muntekim Ökmen, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1983, I.149

³ Strabon, **Antik Anadolu Coğrafyası (XII-XIII-XIV)**, çev. Prof. Dr. Adnan Pikman, 8. baskı, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, 2015, XII, 8, 6.

⁴ Homeros, **İlyada**, çev. Azra Erhat ve A. Kadir, 25. Baskı, Can Yayınları, İstanbul, 2009, 810.

⁵ John Freely, **The Western Shores of Turkey: Discovering the Aegean and Mediterranean Coasts**, Tauris Parke Paperbacks, London, 2004, s.88.

⁶ Pliny the Elder, **The Natural History**, çev. Riley ve Henry Thomas, London, 1955, 5,32

Bean' in kaleme aldığı satırlar da Plinius' u destekler niteliktedir. Bean, Myrina' nın M.S 17' de geçirdiği bir deprem sonucu yerle bir olduktan sonra, İmparator Tiberius' un kenti onarıp, adını “İmparatorun Kenti” anlamına gelen Sebastopolis olarak değiştirdiğinden , ama zamanla tekrar Myrina adıyla anılmaya devam edildiğinden söz etmiştir. Bean' in kaleme aldığı satırlardan, Gryneion' un bağımsızlığı yitirdikten sonra Myrina' ya bağlandığını, bölgede yer alan Apollon Tapınağı' nın Myrina' nın yönetimine girmesiyle beraber, kentin öneminin arttığını öğrenmekteyiz. Ayrıca Bean, Myrina' nın Kyme dışındaki diğer kentleri geride bıraktığını öne sürmüştür. Bu sözünü Myrina' nın Attika-Delos Birliği' ne bir talent ödediğini ekleyerek desteklemiştir. M.S 106 yılında bölgede yaşanan ikinci bir deprem sonucunda, Myrina' nın tekrar bir onarım gördüğü fakat sonrasında Hristiyanlığın yükselmesiyle beraber, kentin önemini kaybettiği bilinmektedir⁷.

İki tepe üzerine kurulmuş olan bu kentin akropolünü oluşturan Beriki Tepe' de araştırmalar yapmış olan Sayce, buluntular ışığında, bu tepedeki yerleşimi prehistorik döneme tarihlemiştir. Daha sonraki yıllarda ise özellikle Myrina kentinde yaşamış zengin ailelerin, bu alanı mezarlık olarak kullandığını belirtmiştir⁸. Bu tepe poligonal taşlarla örülü bir duvar sistemiyle savunulmuştur⁹. 1880-1882 yılları arasında, Atina Fransız Okulu üyeleri E. Pottier ve S. Reinach tarafından, Birki Tepe' nin kuzey yamacında ve ona bakan kuzey tepesinde yer alan nekropol alanında önemli kazı çalışmaları yapmıştır. Yaklaşık olarak 5000 mezarın kazısının gerçekleştirildiği bu çalışma sayesinde¹⁰, Myrina denildiğinde akla ilk gelen şey kenti ünlü yapan pişmiş toprak figürinleri olmaktadır. Söz konusu figürinler; Hellenistik Dönemde Kıta Yunanistan' daki Boeotia Bölgesi' nde yer alan ve kaliteli, pişmiş topraktan yapılmış figürinleriyle bilinen Tanagra ile eşit düzeyde sayılmaktadır¹¹. Myrina özellikle ürettiği Eros ve Aphrodite figürinleriyle ün salmıştır.

⁷ Bean, s. 106-107.

⁸ A. H. Sayce, **Explorations in Aeolis**, The Journal of Hellenistic Studies, 1882 s.222' den aktaran Rıza Tahsin Şahin, **2015 Yılı Myrina ve Gryneion Yüzey Araştırması Arkeolojik Envanterlerinin Değerlendirilmesi**, Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi, Arkeoloji Anabilim Dalı, Aydın, 2017, s.11.

⁹ Bean,s.107.

¹⁰ Edmond Pottier ve Salomon Reinach, **La Nécropole de Myrina**, Librairie des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome, Paris, 1887, s.58.

¹¹ Bean, s.109.

Bunun sebebi olarak; M.S 3. yy' dan sonra Aphrodite' in evliliği koruyan tanrıça olması gösterilmektedir.¹² Fransızların yaptığı kazı çalışmalarında da söz konusu figürinler çok sayıda ele geçmiştir. Nekropolde yapılmış bir başka çalışma ise 1970'li yıllarda Bergama Müzesi tarafından gerçekleştirilmiştir.¹³ Bu çalışma sonucunda da alandan yine pişmiş toprak figürinler bulunmuştur. Birden çok kalıp kullanılarak yapılmış olan bu kaliteli işçiliğe sahip figürinlerde; tanrı ve tanrıça tasvirleriyle beraber, günlük hayattaki insanlara da yer verilmiştir. Bunun yanı sıra; oyuncak amacıyla yapılmış olan figürinler de ele geçen buluntular arasında sayılmaktadır.¹⁴ 2011-2013 yılları arasında Atatürk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Nurettin Öztürk başkanlığında Myrina ve Gryneion antik kentlerinde yüzey araştırması gerçekleştirilmiştir. 2015-2019 yılları arasında ise Adnan Menderes Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Klasik Arkeoloji Anabilim Dalı öğretim üyesi Doç. Dr. Murat Çekilmez tarafından yürütülen yüzey araştırmalarıyla çalışmalar sürdürülmüştür. Çalışmalar sonucunda; Kalabasar (Öteki Tepe) olarak bilinen alanda Hellenistik Dönem' de güçlü bir savunmaya sahip olan Myrina' nın sur kalıntılarına rastlanmıştır. Kalıntılardan yola çıkarak kentin Hellenistik Dönemdeki surlarına Bizans Döneminde takviyeler yapıldığı gözlemlenmiştir. Bu sur duvarlarının takibinden M.S 4. yüzyıldan itibaren Batı Anadolu' nun diğer kentlerinde olduğu gibi, kentin sadece Kalabasar (Öteki) ve Apar (Beriki) Tepe ile beraber liman ve agorayı içine alacak şekilde küçüldüğü anlaşılmıştır. Bunun yanı sıra; Kalabasar ve Apar Tepe' nin arasında yer alan düzlükte kentin agorası, akropol olarak bilinen Beriki Tepe' de ise bir tiyatrosu olduğu kalıntılardan yola çıkarak tespit edilen söz konusu yüzey araştırmasının sonuçlarından biridir.¹⁵ (Res. 1)

¹² Serra Durugönül, **Adana, Tarsus, Mersin ve Silifke Müzelerinde Bulunan Klasik, Hellenistik ve Roma Dönemi Pişmiş Toprak Heykelcikler**, 23. Araştırma Sonuçları toplantısı, Ankara, 2006, s.29

¹³ M. Adnan Sarioğlu, **Bergama Belleten 15**, Bergama Kültür ve Sanat Vakfı, İzmir, 2006, s. 28.

¹⁴ Sarioğlu, s. 85.

¹⁵ Bu kısım; 2014-2015 yılları arasında İzmir Arkeoloji Müdürlüğü tarafından yürütülmüş olan Myrina Adacık 290 Kurtarma Kazısı' na ait müze arşivindeki raporlardan derlenmiştir.

1.2. MYRİNA ADACIK 280 KURTARMA KAZISI

İzmir ili, Aliağa Adacık Mevkiinde, Myrina antik kentinin 1300 m doğusunda yer alan 280 ve 281 numaralı parsellerde sondaj kazı çalışmaları gerçekleştirilmiştir. 10.775 m² yüzölçümüne sahip bu kazı alanı, Çanakkale-İzmir sahil yolunun doğusunda, Güzelhisar Deresinin ise güneyinde yer almaktadır. (Plan 2)

Yapılan çalışmalarda, 280 numaralı parselde 3x2 m ölçülerinde 68 adet, 281 numaralı parselde ise 81 adet sondaj açılmıştır. (Plan 3) 280 numaralı parselin kuzeybatısında açılan 34, 37 ve 38 numaralı sondajlarda yüzeyden inilen -60 m derinliği itibariyle duvar kalıntılarıyla karşılaşmıştır. Açığa çıkarılan bu duvarların devam edip etmediğini görebilmek amacıyla gerçekleştirilen genişleme sırasında, söz konusu duvarların devam ettiği ve onları kesen başka duvarların da olduğu anlaşılmıştır. (Res. 2-3) Açılan sondajlardan gelen yoğun seramik buluntuların ve bahsi geçen duvarların niteliği göz önünde bulundurularak çalışmalar, İzmir Arkeoloji Müzesi Müdürlüğü başkanlığında, alanın buluntu veren kısmında, kurtarma kazısı kapsamında sürdürülmüştür.

Alana 5x5 m ölçülerinde plan karelerden oluşan bir karelaj sistemi uygulanmıştır. Bu karelaj sistemi yapı/yapıların yayılım gösterdiği sondajlar ve seramik yoğunluğu dikkate alınarak oluşturulmuştur. (Plan 4) Toplam 32 plan karede gerçekleştirilen seviye inme çalışmaları sonucunda, alanın kuzeybatı bölümünde bir roma villası açığa çıkarılmıştır.

Alandan, çoğu kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu bu yapı kompleksine ait, toplam 15 farklı mekan açığa çıkarılmıştır. Bu mekanlar, mekanların sınırlarını oluşturan duvarların belirlenme sırası dikkate alınarak, kazı ekibi tarafından “Mekan 1, Mekan 2,

Mekan 3, Mekan 4, Mekan 5, Mekan 6, Mekan 7, Mekan 8, Mekan 9, Mekan 10, Mekan 11, Mekan 12, Mekan 13, Mekan 14 ve Mekan 15” şeklinde isimlendirilmiştir. (Res. 4) 2015 yılında sona eren çalışmalar sonucunda; bahsi geçen villa yapısı dışında, bu yapının daha alt koduna ait tabakadan gelen ve yapının erken evresini işaret ettiği muhtemel olan başka bir duvar kalıntısının yanı sıra alt kodlarından üç adet mezar yapısı, kuyu, fırın ve Hellenistik Döneme ait olduğu düşünülen iki mekan daha ortaya çıkartılmıştır. (Res. 5)

İKİNCİ BÖLÜM

ROMA VİLLASI

2.1. ROMA VİLLASINA AİT MEKANLAR

Aliağa ilçesi Adacık mevkiinde yapılan kurtarma kazısı çalışmaları sonucunda, 280 nolu taşınmazın kuzeybatı bölümünde bir roma villası açığa çıkarılmıştır. Söz konusu villa, Roma Döneminde kentlerin kırsal kesimlerine inşa edilmiş olan “Villa Rustica (Çiftlik Evi)” ile birçok özellik bakımından benzerlik göstermektedir. Villa Rustica kavramından ilk kez bahsetmiş olan Marcus Parcius Cato’ nun M.Ö 150 yıllarında yayınladığı “De Re Agriculture” adlı eserinden, bu yapıların özellikleri hakkında bilgi sahibi olabilmekteyiz. Cato’ ya göre ideal bir çiftlik evi; şehire, denize veya nehre yakın olmasının yanı sıra bir dağın eteğinde ve güneye bakmalıdır. Cato ayrıca; üretim amacıyla kullanılabilen bu yapıların, ürünleri satabilmesi için mutlaka işlek bir ana yola yakın inşa edilmesi gerektiğini de vurgulamıştır.¹⁶ Villa Rustica özelliklerinin kaleme alındığı bir diğer kaynak ise Romalı Mimar ve Mühendis olan Vitruvius’ un “De Architecture” adı eseridir. Vitruvius; bir çiftlik evinin taşınması gereken özellikleri sayarken, teknik bilgilerle önerilerde bulunarak, yapının odalarının iyi ışık almasının önemini vurgulamaktadır. Ayrıca, mutfağın, avlunun en sıcak yerinde olması ve kırsal yerlerde kurulan bu çiftlik evlerinde, banyonun hazırlanmasının uzun süre almaması için, banyo odalarının da mutfağın yanına yapılması gerektiğini belirtmiştir¹⁷.

Roma İmparatorluk Dönemine ait olan bu yapı, Myrina’ daki kırsal yerleşim hakkında fikir sahibi olmamız açısından önemlidir.

Çalışmalarda ortaya çıkarılmış 13 mekanın bu yapıya ait olduğu tespit edilmiştir. (Res. 6) Günümüze kadar ancak temel seviyesinde ulaşabilmiş olan bu mekanlara ait

¹⁶ Cato, **De Re Agriculture**, çev. W.D. Hooper, H.B. Ash, Great Britain, 1979, I.3’ den aktaran Gurbet Kılınç, **Mozaikler Işığında Villa Rustica**, Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji Anabilim Dalı, Bursa, 2019 s. 9-10.

¹⁷ Vitruvius, **Mimarlık Üzerine On Kitap**, çev. Suna Güven, 4. Baskı, Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı Yayınları, İstanbul, 2005, VI, s. 136.

duvarlar; opus incertum¹⁸ tekniğinde yapılmıştır. Yapının duvarları; düzeltilmiş tüflü kayaçtan iri taşlar ve farklı kayaçlarda işlenmemiş iri taşlarla çift sıra örülmüş ve araları daha küçük taşlar ile kiremit, tuğla, büyük kap parçaları sıkıştırılarak oluşturulmuştur. Duvarların ortalama kalınlığı 60 cm’ dir. Söz konusu yapıya ait olduğu düşünülen, dikdörtgen planlı mekanlardan doğudan batıya doğru sıralanmış 5 mekan (Mekan 1, Mekan 2, Mekan 3, Mekan 4 ve Mekan 5) mimari anlamda bize, yapıyı anlayabilmek adına en sağlıklı planı vermektedir. Mekan 6, Mekan 7, Mekan 8 ve Mekan 9’a ait duvarlar tahrip olmuş, kısmen korunabilmiştir. Elde edilen verilerin yetersizliği sebebiyle, yapıya ait olduğu düşünülen mekanlarının çoğunun kullanım amacı hakkında kesin bir yargıya varamasak da, mekanlardan ele geçmiş olan buluntular detaylı incelendiğinde; bazılarının hangi amaçla kullanılmış olabileceği hakkında fikir yürütebilmemiz mümkün olmuştur.

2.1.1.1. Mekan 1 (Sütunlu Oda)

Mekan 1; 3.60x2.20 m ölçülerindedir. Çalışmaların ilk yılında; mekanın içerisinden, duvar üst örgüsüne ait olabilecek bir sütun gövde parçası ile düzgün kesilmiş tüflü kayaçtan bloklar açığa çıkarılmıştır. (Res. 7) Buna dayanarak mekanın adı “Sütunlu Oda” olarak isimlendirilmiştir. 0.65 m derinliğine inildiğinde mekanın temel seviyesine ulaşılmıştır. Mekanın güneydoğu köşesinde, 0.70 m seviyesinde, yapının temel duvarında köşe taşı olarak kullanılmış bir mimari parça daha tespit edilmiştir. (Res.8) Mekandaki seviye inme çalışmalarında karşılaşılmış olan bu mimari buluntulardan sonra, her ne kadar daha yoğun bir temizlik çalışmasına gidilmiş olsa da ne yazık ki buluntular, yukarıda bahsedilen kalıntılarla sınırlı kalmıştır. Bu yüzden, mekanın hangi amaçla kullanıldığını anlayabilmek için elimizdeki veriler yeterli olamamaktadır.

¹⁸ Opus incertum; birbirine paralel iki taş ya da tuğla ile örülmüş yüzeyin arasına beton benzeri bir harcın doldurulmasıyla oluşturulan, Roma mimarisinde kullanılmış bir duvar örgü sistemidir. Roma duvar örgü sistemleri hakkında detaylı bilgi için bkz. Vitruvius, s.37.

2.1.1.2. Mekan 2 ve Mekan 3

3.60x1.20 m ölçülerine sahip Mekan 2 ‘nin; içerisinde ele geçen depolama kapları, bu mekanın depo amaçlı kullanılmış olabileceğini düşündürse de bunu kanıtlar nitelikte başka bir buluntuya rastlanmamıştır.

Mekan 3; 3.60x1.45 m ölçülerindedir. 0.80 m kodu itibariyle tabanına ulaşılmış olan bu mekanın, temel duvarlarının temizliği sırasında, güneyinde yer alan temel duvarı üzerinde bir adet sütun parçası tespit edilmiştir. (Res.9) Bu sütun parçasının devşirme olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır. Mekanın kullanım amacına ilişkin elimizde herhangi bir ipucu bulunmamaktadır.

2.1.1.3. Mekan 4 (Culina)

Mekan 4’ ün içerisinde gelen buluntular incelendiğinde; bu mekanın bir culina¹⁹ (mutfak) amacıyla kullanılmış olabileceği fikrini doğurmuştur. 0.75 m itibariyle tabanına ulaşılmış olan bu mekanın, içerisinde çok sayıda pişirme kaplarının yanı sıra bir adet ocak parçasının ele geçmesi bu ihtimali artırmaktadır. (Res.10) 3.60x2.30 m ölçülerine sahip bu mekanın, içerisinde çıkan stucco²⁰ parçaları (Res. 11) mekana ait duvarların yapım tekniğiyle ilgili bize ipucu vermektedir.

2.1.1.4. Mekan 5 ve Mekan 6

Mekan 5 korunan ebatlarıyla 3.60x1x60 m ölçülerine sahiptir. Temel duvarlarının, diğer dört mekan kadar iyi korunmadığı gözlemlenmektedir. Mekanın

¹⁹ Culina; Roma Dönemine ait konutlarda, mutfak amacıyla kullanılmış mekana verilen isimdir. Detaylı anlatım için bkz. Vitruvius, s. 136.

²⁰ Stucco; düzgün olmayan taşlarla yapılmış olan duvarların yüzeylerini düzeltmek amacıyla yapılan; alçı, kireç, tebeşir, mermer tozu, yumurta akı, tutkal ve su ile karıştırılmasıyla elde edilen bir çeşit sıvadır. Roma Döneminde yaygın olarak kullanılmıştır. Secda Saltuk, **Arkeoloji Sözlüğü**, 7.Baskı, İnkilap Kitabevi, İstanbul, 1997, s.167.

tabanına 0.70 m seviyesinde ulaşılmıştır. Mekan 5' in kuzeydoğusunda kalan ve ilk beş mekandan da oldukça büyük ölçülere sahip olan Mekan 6; 5.00x2x70 m' lik alanı kapsamaktadır. Mekanın tabanı ise 0.51 m' de görülmüştür. Her iki alanın da kullanım amacına ilişkin yeterli veri sağlanamamıştır.

2.1.1.5. Mekan 7- Mekan 8 ve Mekan 9

2014 yılındaki çalışmalarda alanın doğu bölümünde “L” formunda korunabilmiş bir duvar tespit edilmiştir. Söz konusu duvar, Mekan 8 olarak adlandırılan alanın sınırlarını kısmen belirlemektedir. Mekan 8 ile onun güneybatısında yer alan Mekan 7' yi birbirinden ayıran duvarın üzerinde, daha geç bir evreye ait olduğu düşünülen harçlı bir duvar kalıntısı göze çarpmıştır. Kuzey-güney yönünde 326x61 cm, doğu-batı yönünde ise 236x73 cm uzanan söz konusu duvar; farklı ölçülerdeki niteliksiz taşlardan, çift sıra şeklinde, toprak üzerine oluşturulmuştur. (Res.12) Duvarın üst kısmı ise yine niteliksiz bir harç tabakasıyla tutturulmuştur. Çalışmalara ara verilen 2014 yılının kış ayında, bu duvar ve çevresinde meydana gelen tahribat sonucunda, duvarın büyük bir bölümünün yıkılmış olduğu görülmüş ve buna istinaden duvar kontrollü bir şekilde kaldırılmıştır. Duvarın kaldırılması sırasında duvar içerisinde bir adet mimari parçaya rastlanmıştır. Bu mimari öğenin de tıpkı Mekan 3' ün duvarları oluşturulurken olduğu gibi devşirme olarak kullanıldığı görülmektedir. (Res.13)

Mekan 8 ve Mekan 9' un ise; 0.50 m seviyesinde yer alan tabanının, alt kodundan itibaren, kalınlığı 20 cm' yi bulan yanık bir tabakayla karşılaşmıştır. (Res.14) Aynı zamanda bahsi geçen mekanların alt kodlarından itibaren, seramik buluntuların da yanık olarak ele geçmiş olması, Hellenistik Döneme ait olan tabakanın bir yangın geçirmiş olduğunu düşündürmektedir. Mekan 7, Mekan 8 ve Mekan 9' un ait olduğu odaların işlevi hakkında yeterli bir ipucuna ulaşılamamıştır.

2.1.1.6. Mekan 13

Duvarlarına 0.80 m seviyesinde ulaşılmış olan Mekan 13' ün de gerek duvar örgü sistemi gerekse içerisinden çıkan buluntular incelendiğinde Roma villası ait olduğu anlaşılmıştır. Mekan 13' ün iç çalışmalarından (Çiz. 1-Çiz. 2) yoğun miktarda stroter parçalarına da ulaşılmıştır. Mekanın orta kısmında düz bir kayrak taşı tespit edilmesi, mekanın bu taş cinsiyle döşeli olduğunu düşündürse de taşların devamına ulaşamamıştır.

2.1.1.7. Mekan 11-Mekan 12

Roma yapısına ait mekanlardan Mekan 11 ve Mekan 12' den ele geçen buluntular incelendiğinde, mekanların kullanım amacına yönelik herhangi bir sonuca ulaşamamıştır. Bu mekanlara ait duvarlar tek ya da iki sıra halinde korunagelmıştır.

2.1.1.8. Mekan 15 (Fırın)

Mekan 15' in güneydoğu bölümünde bir fırın yapısı açığa çıkarılmıştır. (Res.15) Söz konusu fırının içerisinden ve önünden yoğun miktarda tuğla ve kiremit parçaları ele geçmiştir. Fırının içinde açığa çıkarılmış olan sıcak hava/ısı kanallarının iç yüzleri yanıktır. Fırın yaklaşık olarak 3.50x2.50 m genişliğinde, 0.50 m derinliğindedir. Fırının Hellenistik Dönemde çatı kiremidi ürettiği, Roma Döneminde ise kullanıma devam ettiği içerisinden ele geçen buluntular incelendiğinde anlaşılmıştır.

2.2. DİĞER YAPILAR

2.2.1. Erken Evre Yapısı

Roma villasına ait Mekan 4' ün kuzeyinde yapılan seviye inme çalışmaları sırasında mekanın içerisinde bir duvar kalıntısına rastlanmıştır. Bu duvarın doğu yönüne

dönüş yaptığı ve yaklaşık 2.50 m uzunluğunda olduğu anlaşılmıştır. Söz konusu duvarların içerisinde çıkan buluntular da göz önüne alındığında erken bir yapı evresine ait olduğu düşünülmektedir. Duvarın oluşturduğu mekan doğu-batı uzanımlıdır. (Res. 16) Yapının temel duvarları ile sınırlanmış olan alanın tabanı üzerinden ele geçen buluntular oldukça sınırlıdır. Buluntular arasından; Roma Dönemine tarihlenen Doğu Sigillata A grubuna ait örnekler bizim, yapının kullanım tarihi hakkında fikir yürütülmemizi sağlamıştır.

2.2.2. Kuyu

Mekan 6 ile Mekan 9'u ayıran kuzeybatı-güneydoğu uzanımlı duvarın tahrip olmuş kuzeybatı bölümünde bir kuyu açığa çıkarılmıştır. Bu alandan da yine Roma Dönemine ait seramik buluntular ele geçmiştir. (Res. 17)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TARİHLEME

3.1. KURTARMA KAZISINDAN ELE GEÇEN SERAMİK BULUNTULAR

Tezin ikinci bölümünde mimari açıdan incelenmiş olan yapılardan ele geçen buluntular incelendiğinde, söz konusu yapıların Roma Dönemine ait olduğu anlaşılmaktadır. Yapılardan ele geçmiş olan buluntuların çoğunluğunu seramikler oluşturmaktadır. Söz konusu seramik grubunun çoğunluğunu; ince yapılı, parlak kırmızı ya da sarımsı kırmızı firnis boyalı, Roma Döneminin gözde sofra kapları “*Terra Sigillata*” oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra yine Roma Dönemine ait günlük kullanım, depolama, pişirme işlevi gören diğer seramik grupları da alandan ele geçmiştir.

Kurtarma Kazısından ele geçen seramiklerin tümü incelenmiş olup, tekrara düşmemek adına, yapının tarihlenmesinde önemli yer tutan seramikler arasından seçilen örnekler üzerinden çalışma yürütülmüştür.

3.1.1. Terra Sigillata

Terra Sigillata²¹; Roma İmparatorluğunun erken dönemlerinden itibaren kullanılmış, parlak ve kırmızı yüzeyli, ince (Fine Ware) seramikleri tanımlamak için kullanılmış bir terimdir. Ortaya çıkışının; M.Ö 2. yüzyılda Bergama’ nın seramik atölyelerinde, eserlerin yüzeylerinin rastlantısal olarak siyah renkten kırmızıya dönmesiyle başladığı düşünülmektedir. M.Ö 1. yüzyıla gelindiğinde ise seramiklerin yüzeylerinin; firnisin etkisiyle parlak bir hale dönüştüğü görülmektedir. Bu etki M.S 7. yüzyıla dek devam eder. Batı ve Doğu olmak üzere ikiye ana gruba ayrılır. Myrina Adacık 280 Kurtarma Kazısındaki çalışmalardan ele geçen seramiklerin hepsi Doğu

²¹ Terra Sigillata terimi Latince kökenli olup, kelime anlamı olarak “terra” toprak, “sigillata” mühür anlamına gelen kelimelerinin birleşiminden oluşmuştur. Terra Sigillata terimi, her ne kadar mühürlü (kabartmalı) anlamına gelse de bezemesiz kaplar için de kullanılmıştır. Terra Sigillata hakkında detaylı bilgi için bkz Hayes, **The Athenian Agora, vol 32, Roman Pottery: Fine Ware Imports**, The American School of Classical Studies at Athens, 2008.

Sigillata sınıfında yer almaktadır. Doğu Sigillatalar; kendi içerisinde yine üretim merkezleri baz alınarak üç ana gruba ayrılır²².

3.1.1.1. Doğu Sigillata A

J.W. Hayes' e göre Suriye ve Anadolu' da M.Ö 150 yılında²³ üretimine başlanmış olan Doğu Sigillata A grubuna ait seramiklerin başlangıç tarihi hakkında farklı fikirler söz konusu olmuştur. K.M. Kenyon, Samaria buluntularından yola çıkarak başlangıcının M.Ö geç 1. yüzyıl olduğunu öne sürmüştür.²⁴ Anadolu kökenli olduğu düşünülen bu grubun genel kanı olarak M.Ö 2. yüzyılın ikinci yarısından M.S. 3. yüzyıla²⁵ dek kullanıldığı düşünülmektedir.

Doğu Sigillata A grubuna ait seramiklerin genel özellikleri; ince elenmiş killi, sert yapılı, genellikle soluk kırmızı ya da krem rengi hamurlu olmasıdır. Kilde az miktarda ya da mikaya rastlanılır. Yüzeylerine çift daldırma firnis tekniğinin sık uygulandığı bu grubun oldukça parlak yapıya sahip olan firnisi, zamanla pul pul dökülmektedir. Genellikle firmiste renk olarak kırmızı tonları, koyu veya kahverengimsi kırmızı kullanılmıştır.²⁶

Söz konusu seramik grubu; Myrina Adacık 290 Kurtarma Kazısından açığa çıkarılan roma villasının daha alt tabakasında görülen, erken Roma Dönemine ait olduğu düşünülen yapıdan çok az sayıda ele geçmiştir. Bu buluntuların birçoğu tarihleyici kriter açısından yetersiz olsa da kil ve firnis özelliklerinden yola çıkarak bu gruba ait olduğu düşünülen seramiklerden Hayes' in Form 3 sınıflandırmasına uyan bir tabak ağız parçası (Kat. No. 38) kataloğa alınmıştır. Her ne kadar az sayıda ele geçmiş olsa da bu alandan gelen seramikler, Roma Dönemine ait olan villanın kullanımının başlangıç tarihi hakkında fikir yürütmemize katkı sağlamıştır.

²² Batı ve Doğu Terra Sigillataların sınıflandırılması hakkında detaylı bilgi için bkz; John W.Crowfoot, Grace M. Crowfoot, Kathleen Mary Kenyon, **Samaria Sabaste III: The Objects from Samaria**, London, 1957 ve Wiegand Theodor ve Hans Schrader, **Priene Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen in den Jahren, 1895-1898**, Bonn, 1990, s.364-468. "Thongeschirr" **Priene Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen in den Jahren, 1895-1898**, Bonn, 1990, s.364-468.

²³ Hayes, J.W., **Enciclopedia Dell' arte Antica Classica e Orientale. Atlante Delle Forme Ceramiche II, Ceramiche Fine Romana nel Bacino Mediterraneo, (Tardo Ellenismo e Primo Impero, Vol II**, Roma, 1985, s. 12.

²⁴ Kenyon, K.M., Crowfoot, G.M. , **Samaria Sabaste III: The Objects from Samaria**, London, 1957, s. 282-284.

²⁵ Hayes, 1985, s. 12-13.

²⁶ Hayes, 1985, s. 9-10.

3.1.1.2. Doğu Sigillata C (Çandarlı)

Üretim yerinin, gruba adını veren Çandarlı (Pitane) olduğu düşünülen Doğu Sigillata C, M.S 1. yüzyılın başlarından M.S 4. yy' a kadar Doğu Akdeniz Bölgesinde yaygın olarak üretilmiştir. İlk kez bu isim, Siegfried Loeschcke tarafından kullanılmıştır. Çandarlı Sigillatalarına ait en kapsamlı bilgiyi; Loeschcke' nin, 1911 yılında Çandarlı' da yaptığı arkeolojik çalışmalar sonucunda, kaleme aldığı “Sigillata-Töpfereien in Tschandarli” adlı yayınından edinmekteyiz. S. Loeschcke bu çalışmasında Çandarlı Sigillatalarını 42 form grubuna ayırmıştır²⁷. Loeschcke' nin erken Roma Dönemine tarihlediği bu 42 form; daha sonrasında, J. W. Hayes tarafından incelenmiş ve geç döneme alternatif olarak iki yeni form eklenmiştir. Hayes' in sınıflandırılmasında yer alan diğer formlar ise, Loeschcke' nin erken döneme tarihlediği seramiklerin geç versiyonlarıdır. Hayes; Doğu Sigillata C üretimleri kendi içerisinde erken ve geç olmak üretimler olarak iki alt grupta incelemiştir. Hayes' e göre; M.S 1.yüzyılda üretilmiş olan erken seri; ince taneli, turuncu hamurlu, parlak turuncu ya da turuncu-kırmızı firnislidir. İç yüzdeki firnis dış yüze kıyasla daha kalın olup, çoğu zaman kaide altı boş bırakılmıştır. M.S 2. yüzyıl ve sonrasında karşımıza çıkan geç üretimler ise; çoğu zaman iyi fırınlanmış, genelde kırmızı-kahverengi, kestane rengi ya da morumsu ve oldukça kaliteli firmise sahiptir. Yine kapların iç yüzünün daha kalın ve özenli yapılmış firmise sahip olduğu görülmektedir. Bezeme çoğu zaman bu grupta karşımıza çıkmaz²⁸.

Myrina Adacık 290 Kurtarma Kazısında açığa çıkarılmış Roma villasına ait mekanlarda, yalnızca bu grubun seramikleriyle karşılaşmaktayız. Taban üstü malzemelerden ele geçmiş olan bu seramik grubu, bize, yapının kuruluş tarihine ait önemli veriler sunmaktadır. Söz konusu yapıdan ele geçmiş olan bu gruba ait seramiklerin tümünün; kil, firnis ve form özellikleri incelenerek erken seriye ait olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçtan yola çıkarak tarihlendirmede Loeschcke' nin sınıflandırılmasından yararlanmak yanlış olmayacaktır.

²⁷ Siegfried Loeschcke, **Sigillata-Töpfereien in Tschandarli**, Athenischen Mitteilungen, XXXVII, Athens, 1912, s.360.

²⁸ John Walker Hayes, **Late Roman Pottery**, The British School at Roma, London, 1972, s. 316-317.

Roma villasına ait mekanlardan ele geçen seramikler içerisinde bu yapının mekanları içerisinde, Loeschcke' ye ait 42 formdan; Loeschcke form 9b, 19, 20, 26b, gruplarına ait seramikler ele geçmiştir.

3.1.1.2.1. Loeschcke Form 9

M.S 1-2. yüzyılda, bu tabak formunun yaygın olarak kullanıldığını belirtmiş olan Loeschcke; bu grubu kendi içerisinde iki alt gruba ayırmıştır. Loeschcke' nin 9a olarak tanımladığı form; keskin dudak profilli, yükseltilmiş ağız tablalıdır; 9b ise; yuvarlatılmış dudak profiline, düz ve sarkık ağız tablasına sahiptir. Ağız çapları 11-15 cm arasında değişiklik göstermektedir. Bu gruba ait tabaklar konik gövdeli ve kaidesiz olarak üretilmiştir.²⁵ Hayes, Loeschcke' nin genel tarihlemesi üzerine, sarkık ağızlı olan form 9b grubu için, M.S 100-150 civarında tarih aralığı vermiştir.²⁹ Roma villası mekanlarından, bu grup içerisinde M.S 100-150 aralığına tarihleyebileceğimiz form 9b' ye ait seramikler (Kat. No. 1, Kat. No. 2, Kat. No. 3, Kat. No. 4, Kat. No. 5, Kat. No. 6, Kat. No. 7, Kat. No. 8, Kat. No. 9) ele geçmiştir. Form 9a ve 9b' nin her ikisinin de dipleri benzer formda olduğundan, bulunan dip örneklerinin (Kat. No. 10, Kat. No. 11, Kat. No. 12) hangi gruba ait olduğunu anlayabilmek mümkün olamamıştır.

3.1.1.2.2. Loeschcke Form 19

Bu formun en belirgin özelliği; gövdede bir omurganın yer almasıdır. Loeschcke' ye göre form 19; form 1 tabaklarının kase versiyonudur. Yine Loeschcke' nin gruplandırılmasında yer alan form 18 ile kıyasla form 19' daki omurganın iç kısmının açısı daha yumuşaktır. Çapları 20 cm' i bulan örnekler görülse de genellikle çapı 7-11 cm aralığında değişmektedir. Çandarlı örneklerinden geç olanları incelendiğinde kalitenin düştüğü anlaşılmaktadır.³⁰

²⁹ Loeschcke, s. 365-366.

³⁰ Hayes, 1972, s. 342.

Roma villasından ele geçen bu gruba ait örnekler (Kat. No. 13, Kat. No. 14, Kat. No. 15, Kat. No. 16, Kat. No. 17, Kat. No. 18, Kat. No. 19, Kat. No. 20, Kat. No. 21, Kat. No. 22, Kat. No. 23, Kat. No. 24) M.S 1. yüzyıl sonu–2. yüzyıl başına tarihlenmektedir³¹.

3.1.1.2.3. Loeschcke Form 20

Loeschcke' nin hafif kalınlaştırılmış içe dönük ağızlı olarak tanımladığı bu grup, yarı küresel gövdeli ve halka kaidelidir. Form 21 ile dudak profilindeki farklılıktan dolayı ayrılır. Loeschcke iki grubun da form 6' nın kase versiyonları olduğunu belirtmiştir. Roma villasından bu gruba ait örnekler (Kat. No. 25, Kat. No. 26, Kat. No. 27) M.S 1. yüzyıla tarihlenmektedir.³²

3.1.1.2.4. Loeschcke Form 26

Loeschcke bu formu iki tipe ayırarak; erken örnekleri form 26a, geç örnekleri ise form 26b olarak gruplandırmıştır. Form 26a M.S 1. yüzyılın ortalarına kadar görülürken, Form 26b ile M.S 2. yüzyılın ilk yarısına kadar karşılaşılmıştır. Bu formun kaseleri genellikle özensiz yapılmış ve firnissizdir. Zaman içerisinde halka kaidesinin genişlediği görülmektedir.³³ Roma villasından ele geçen bu forma ait örneklerden ağız ve gövde parçaları (Kat. No. 28, Kat. No. 29, Kat. No. 30, Kat. No. 31, Kat. No. 32) ve kaideler (Kat. No. 33, Kat. No. 34, Kat. No. 35, Kat. No. 36, Kat. No. 37) M.S 2. yüzyılın başına tarihlenmektedir.

³¹ Loeschcke, s. 370-371.

³² Loeschcke, s. 371.

³³ Loeschcke, s. 373-377.

SONUÇ

Roma Döneminde kentin kırsal alanlarına kurulmuş olan villa rusticalar, Anadolu'nun pek çok bölgesinde görülmektedir. Başlangıçta çiftlik evi olarak kullanılan bu villa tipi, geç dönemlerde eklemelerle genişletilerek bir malikane görünümü almıştır.

2014-2015 yılları arasında İzmir Arkeoloji Müdürlüğü tarafından, 280 numaralı parselde gerçekleştirilmiş olan bir kurtarma kazısı sonucunda parselin kuzeybatı bölümünden bir villa rustica yapısı bulunmuştur. Parselde tespit edilen 15 mekandan; 13 mekanın bu yapıya ait olduğu anlaşılmıştır. Yapının batı bölümünde dikdörtgen planlı 5 mekan bunlar içerisinde en iyi korunandır. Yapı; çift sıra halinde, Roma Döneminde kullanılmış olan opus incertum tekniğinde örülmüştür. Yapıyı oluşturan mekanların ölçüleri farklılık göstermektedir. Mekan 4' ün içerisinde, yapının erken evresini işaret eden bir duvar kalıntısıyla karşılaşmıştır. İçerisinden ele geçen seramik buluntular incelendiğinde, bu erken evre yapısının, M.Ö 1. yüzyılda kullanım gördüğü; dolayısıyla tezin konusunu oluşturan Roma Dönemine ait söz konusu villanın, en erken kullanımının bu tarihten daha geç bir zamanda olduğu anlaşılmıştır. Mekan 6' nın kuzeydoğusunda Roma Dönemine ait bir kuyu açığa çıkarılmıştır. Mekanların birçoğunun işlevi hakkında bilgiler yetersizdir. Roma yapısına ait 15 nolu mekan içerisinde bulunan fırının Hellenistik Dönemde çatı kiremidi üretmek için kullanıldığı anlaşılmıştır. Alandaki Roma Dönemine ait seramik buluntular ve duvar kalıntılarından yola çıkılarak fırının Roma Döneminde de kullanıma devam ettiğini söylemek yanlış olmayacaktır.

Mekan 6' nın kuzeybatısında daha alt seviyeye ait, bir kiremit mezar yapısına ve batısında ikinci bir kiremit mezara ulaşılmıştır. Mekan 5' te yapılan seviye inme çalışmaları sırasında da üçüncü bir mezar tespit edilmiştir. Mekan 8'i ve Mekan 7' yi birbirinden ayıran duvarın üzerinden geç döneme ait olabilecek harçlı duvar kalıntısı tespit edilmiştir.

Mekan 8 ve Mekan 9' un taban altı seviyesinde, kalınlığı 20 cm' i bulan bir yanık tabaka gözlenmiştir. Bu kodlara ait seramik buluntuların da yanık olarak ele geçmesi, alandaki Hellenistik yerleşimde bir yangın geçirilmiş olabileceği düşünülmektedir.

Yapı teknikleri ve kodları ile toplanan seramik parçaları dikkate alındığında, geç döneme ait olduğu düşünülen harçlı duvar kalıntıları dışındaki diğer duvarların aynı evreye ait olduğu görüşü hakim olmuştur. Roma villasına ait mekanların taban seviyesinden yoğun olarak gelen Roma Dönemine ait seramik buluntular incelendiğinde ortaya çıkan sonuç da bunu destekler niteliktedir. Bu inceleme sonucunda yapının, M.S 1.-2. yüzyılda kullanıldığı düşünülmekte, fakat hangi tarihe kadar kullanımına devam edildiği bilinmemektedir. Roma villasının temel duvarlarının alt sırası itibariyle Roma Dönemine ait seramik buluntular azalmış ve Hellenistik Dönem buluntuları yoğunlaşmıştır.

KAYNAKÇA

Bean, George E. **Aegean Turkey**, Earnest Benn Limited, London, 1966, s.107

Cato. **De Re Agriculture**, çev. W.D. Hooper, H.B. Ash, Great Britain, 1979, I.3' den aktaran Gurbet Kılınç, **Mozaikler Işığında Villa Rustica**, Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji Anabilim Dalı, Bursa, 2019 s. 9-10.

Crowfoot, John W., Grace M. Crowfoot, Kathleen Mary Kenyon, **Samaria Sabaste III: The Objects from Samaria**, London, 1957

Durugönül, Serra. **Adana, Tarsus, Mersin ve Silifke Müzelerinde Bulunan Klasik, Hellenistik ve Roma Dönemi Pişmiş Toprak Heykelcikler**, 23. Araştırma Sonuçları toplantısı, Ankara, 2006, s.29

Freely, John. **The Western Shores of Turkey: Discovering the Aegean and Mediterranean Coasts**, Tauris Parke Paperbacks, London, 2004, s.88.

Hayes, J.W., **The Athenian Agora, vol 32, Roman Pottery: Fine Ware Imports**, The American School of Classical Studies at Athens, 2008.

Hayes, J.W, **Late Roman Pottery**, The British School at Roma, London, 1972, s. 316-317.

Hayes, J.W., **Enciclopedia Dell'arte Antica Classica e Orientale. Atlante delle Forme Ceramiche II, Ceramica Fine Romana nel Bacino Mediterraneo, (Tardo Ellenismo e Primo Impero)**, vol. II, Roma, 1885.

Herodotos. **Herodot Tarihi**, çev. Muntekim Ökmen, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1983, I.149

Homeros. **İlyada**, çev. Azra Erhat ve A. Kadir, 25. Baskı, Can Yayınları, İstanbul, 2009, 810.

Kozal, E., “**Studies in Roman Ilion: The Lower City. Stratified Domestic Assemblages**” **Studia Troica, band 11**, Main am Rhein, 2001.

Loeschcke, Siegfried. **Sigillata-Töpfereien in Tschandarli**, Athenischen Mitteilungen, XXXVII, Athens, 1912, s.360.

Pliny the Elder, **The Natural History**, çev. Riley ve Henry Thomas, London, 1955, 5,32

Pottier Edmond. ve Salomon Reinach. **La Nécropole de Myrina, Libraire des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome**, Paris, 1887, s.58.

Saltuk, Secda. **Arkeoloji Sözlüğü**, 7.Baskı, Inkilap Kitabevi, İstanbul, 1997, s.167.

Sarioğlu, M. Adnan. **Bergama Belleten 15**, Bergama Kültür ve Sanat Vakfı, İzmir, 2006, s. 28.

Sayce, Explorations in Aeolis. **Explorations in Aeolis**, The Journal of Hellenistic Studiens, 1882 s.222’ den aktaran Rıza Tahsin Şahin, **2015 Yılı Myrina ve Gryneion Yüzey Araştırması Arkeolojik Envanterlerinin Değerlendirilmesi**, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi, Arkeoloji Anabilim Dalı, Aydın, 2017, s.11.

Slane, K.W, “**The Fine Wares**”, **Tel Anafa II, i, The Hellenistic and Roman Pottery**, Ann Arbor, 1997.

Strabon. **Antik Anadolu Coğrafyası (XII-XIII-XIV)**, çev. Prof. Dr. Adnan Pikman, 8. baskı, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, 2015, XII, 8, 6.

Tekocak, M., **Kelenderis Roma Çağı Seramiği**, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Konya, 2006.

Theodor Wiegand, Hans Schrader, **Priene Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen in den Jahren**, 1895-1898, Bonn, 1990, s.364-468.

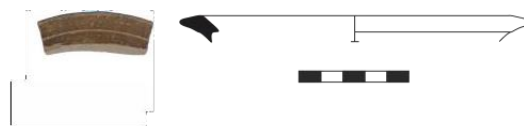
Vitruvius. **Mimarlık Üzerine On Kitap**, çev. Suna Güven, 4. Baskı, Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı Yayınları, İstanbul, 2005, VI, s. 136.

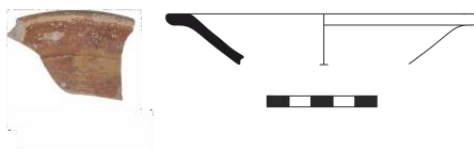
EKLER

EK 1: KATALOG

Kat. No. 1

Kat. No. 2

Kat. No. 3

Kat. No. 4

Kat. No. 5

Kat. No. 6

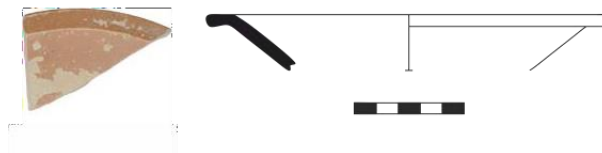
Kat. No. 7

Kat. No. 8

Kat. No. 9

Katalog No: 1

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 2, 1.10-0.90 m

Ağız / Kaide Çapı: 14 cm

Korunan Yükseklik: 1,2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Dar ve hafif sarkık üçgen profilli ağız tablası, ağızdan gövdeye doğru keskin bir dönüş. İç ve dış yüzeyi firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2;

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 2

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 3, 1.45-3.60 m

Ağız / Kaide Çapı: 14,2 cm

Korunan Yükseklik: 2,3 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Dar ağız tablası. Konik daralan gövde. İç ve dış yüzeyi firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2; Zelle 1997, 94, 123, abb. 25, 42, no: 515

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 3

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 15,2 cm

Korunan Yükseklik: 2,7 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Hafif sarkık üçgen profilli ağız tablası. Ağızdan gövdeye doğru keskin dönüş, konik daralan gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2;

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 4

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 9,8 cm

Korunan Yükseklik: 1,9 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Dar ve sarkık ağız tablası, ağızdan gövdeye doğru keskin bir dönüş. Sığ ve konik gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2; Tekkök v.d. 2001, 348, pl. 1, no. 3

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 5

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 21,6 cm

Korunan Yükseklik: 1,9 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Kare şekilde gelen ve sarkık ağız tablası. Ağızdan gövdeye doğru keskin bir dönüş, Sığ ve konik gövde. İç ve dış yüzeyi firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2; Tekkök v.d. 2001, 348, pl. 1, no. 3

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 6

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 6, 0.90-0.51 m

Ağız / Kaide Çapı: 13,6 cm

Korunan Yükseklik: 2,4 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Dar ve hafif sarkık profilli ağız tablası. Ağızdan gövdeye doğru keskin bir dönüş. Konik ve daralan gövde. İç ve dış yüzeyi firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2;

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 7

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 8, 0.70-0.45 m

Ağız / Kaide Çapı: 14 cm

Korunan Yükseklik: 1,2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Kare şeklinde profile biten ağız tablası. Ağızdan gövdeye doğru keskin bir dönüş. Konik ve daralan gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2;

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 8

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 11, Ağız

/ Kaide Çapı: -

Korunan Yükseklik: -

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6-8 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Ağız ufak olduğundan çapı alınamamıştır. Düz ağız tablalı, sıg ve konik gövdeli. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2;

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 9

Form: Tabak (Loeschcke Form 9b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 14, 0.65-0.37

Ağız / Kaide Çapı: 18 cm

Korunan Yükseklik: 2,5 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/8 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9b tabak ağız ve gövde parçası. Dar ağız tablası. Konik daralan gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2;

Tarihleme: M.S 100-150

Katalog No: 10

Form: Tabak (Loeschcke Form 9)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 10 cm

Korunan Yükseklik: 1,4 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9 dip ve gövde parçası. Düz dip, dipten gövdeye keskin geçiş, konik yükselen gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2; Zelle 1997, 94, abb. 24-25, no. 447, 489

Tarihleme: M.S 1-2. yüzyıl

Katalog No: 11

Form: Tabak (Loeschcke Form 9)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 6, 0.90-0.51 m

Ağız / Kaide Çapı: 4,5 cm

Korunan Yükseklik: 1,2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9 dip ve gövde parçası. Hafif eğimli geniş dip, dipten gövdeye keskin geçiş, konik yükselen gövde.

İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2;

Tarihleme: M.S 1- 2. yüzyıl

Katalog No: 12

Form: Tabak (Loeschcke Form 9)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 13, 1.60-0.65 m

Ağız / Kaide Çapı: 11 cm

Korunan Yükseklik: 2,4 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

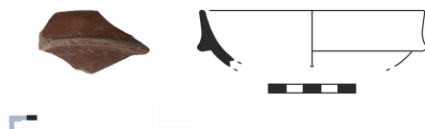
Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 9 dip ve gövde parçası. Hafif eğimli geniş dip, dipten gövdeye keskin geçiş, konik yükselen gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2; Zelle 1997, 94, abb. 24-25, no. 447, 489

Tarihleme: M.S 1-2. yüzyıl

Kat. No. 13

Kat. No. 14

Kat. No. 15

Kat. No. 16

Kat. No. 17

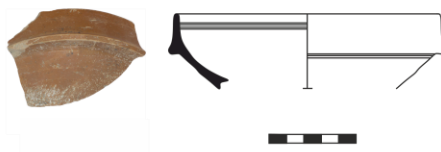
Kat. No. 18

Kat. No. 19

Kat. No. 20

Kat. No. 21

Kat. No. 22

Kat. No. 23

Kat. No. 24

Katalog No: 13

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 1, 0.90-0.65 m

Ağız / Kaide Çapı: 12,8 cm

Korunan Yükseklik: 3,2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. Dik yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII.

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 14

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 2, 1.10-0.90 m

Ağız / Kaide Çapı: 15,8 cm

Korunan Yükseklik: 2,9 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: İç yüzey; 2.5 YR 4/8 red (kırmızı) renkte, dış yüzey; 2.5 YR 5/8 red (kırmızı) renkte firnis boyalı.

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. İnce, yüksek ağızlı, düz dudaklı, omurgalı. Omurganın altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2; Zelle 1990, 130, abb. 11, no. 41.

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 15

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 3, 1.15-0.80 m

Ağız / Kaide Çapı: 10,6 cm

Korunan Yükseklik: 3 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. Dik ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 365-366, taf. XXVIII, 9b; Hayes 1972, 318, fig. 63a; Hayes 1985, 76, L9, tav. XVIII, no. 2.

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 16

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 3, 1.15-0.80 m

Ağız / Kaide Çapı: 14 cm

Korunan Yükseklik: 3,9 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası.

Dik ve yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII, Zelle 1990, 130, abb. 11, no. 41.

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 17

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 12,8 cm

Korunan Yükseklik: 3,2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/8 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. Hafif dış eğimli, yuvarlatılmış ağızlı. Omurgalı gövdeye sahip.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII, Hayes 2008, 200, fig. 25, no. 794

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 18

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 9,4 cm

Korunan Yükseklik: 4,1 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: İç yüzey; pişmeden dolayı 2.5 YR 4/4 (reddish brown) ile 2.5 YR 4/6 (red) arasında, dış yüzey; pişmeden dolayı 7.5 YR 2.5/1 black (siyah) ile 2.5 YR 4/6 red arasında geçişli firnis boyalıdır.

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası.

Dik ve yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII, Zelle 1990, 130, abb. 11, no. 41.

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 19

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 6, 0.90-0.51 m

Ağız / Kaide Çapı: 12 cm

Korunan Yükseklik: 3,5 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. Dik ve yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII.

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 20

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 14, 0.65-0.37 m

Ağız / Kaide Çapı: 15 cm

Korunan Yükseklik: 4,2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. Dik ve yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII, Zelle 1997, abb. 18, no. 233

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 21

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 14, 0.65-0.37 m

Ağız / Kaide Çapı: 14 cm

Korunan Yükseklik: 4 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası.

Dik ve yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudak, omurgalı gövde. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII, Zelle 1997, abb. 18, no. 233

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 22

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 11 Ağız

/ Kaide Çapı: - cm

Korunan Yükseklik: 2,1 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase gövde parçası.

Omurgalı gövde. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzeyi firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII, Zelle 1997, abb. 18, no. 233

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 23

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 8 ve Mekan 9 arasındaki yanık taban üstü, 0.50-0.30 m

Ağız / Kaide Çapı: 12 cm

Korunan Yükseklik: 3,4 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. Dik ve yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı. Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII, Zelle 1997, 79, 81, abb. 19, no. 291

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 24

Form: Kase (Loeschcke Form 19)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 15 (Fırın) , 0.62-0.27 m

Ağız / Kaide Çapı: 11,8 cm

Korunan Yükseklik: 3,2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 19 kase ağız ve gövde parçası. Dik ve yüksek ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, omurgalı, Omurga altında bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Kat. No. 25

Kat. No. 26

Kat. No. 27

Katalog No: 25

Form: Kase (Loeschcke Form 20)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 2, 1.10-0.90 m

Ağız / Kaide Çapı: 17 cm

Korunan Yükseklik: 2,8 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 20 kase ağız ve gövde parçası. Dışta keskin profillendirilmiş içe dönük ağız, keskin bir dudak. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 371, taf. XXVIII, no. 20; Hayes 1985, 76-77, form L20, tav. XVII.8; Zelle 1990, 129, abb. 11, no. 39

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın ikinci yarısı

Katalog No: 26

Form: Kase (Loeschcke Form 20)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 7,6 cm

Korunan Yükseklik: 2 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/4 (pink)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/4 (reddish brown)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 20 kase ağız ve gövde parçası. Hafif içe dönük ağızlı. Dışbükey profilli ve sık bir gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 370-371, tav. XXVIII, no. 19, Hayes 1985, 76, tav. XVII

Tarihleme: M.S 1. yüzyıl sonu-2. yüzyıl başı

Katalog No: 27

Form: Kase (Loeschcke Form 20)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 2, 1.10-0.90 m

Ağız / Kaide Çapı: 9,4 cm

Korunan Yükseklik: 3,1 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 20 kase ağız ve gövde parçası. Dışta keskin profillendirilmiş içe dönük ağız, keskin bir dudak. İç ve dış yüzey firnisli.

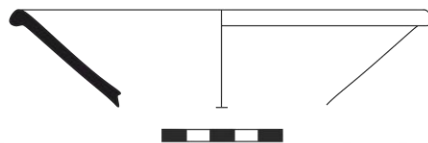
Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 371, taf. XXVIII, no. 20; Hayes 1985, 76-77, form L20, tav. XVII.8; Zelle 1990, 129, abb. 11, no. 39

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın ikinci yarısı

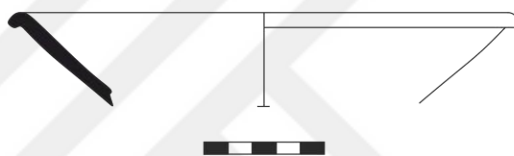
Kat. No. 28

Kat. No. 29

Kat. No. 30

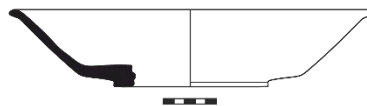
Kat. No. 31

Kat. No. 32

Kat. No. 33

Kat. No. 34

Kat. No. 35

Kat. No. 36

Kat. No. 37

Katalog No: 28

Form: Tabak (Loeschcke Form 26b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 29,8 cm

Korunan Yükseklik: 5,7 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 10 R 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26b tabak ağız ve gövde parçası. Dışa dönük ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, derin gövdeli. Dudak altında sığ bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 375-376, taf. XXVIII, no. 26b, Hayes 1991, 201, fig. LXVIII, 29; Hayes 1983, 16-17, fig. 2, no 6.

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın sonu 2. yüzyılın başı

Katalog No: 29

Form: Tabak (Loeschcke Form 26b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 17 cm

Korunan Yükseklik: 4 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/6 (light red)

Firnis Rengi: 10 R 5/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26b tabak ağız ve gövde parçası. Dışa dönük ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, derin gövdeli. Dudak altında sığ bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 375-376, taf. XXVIII, no. 26b, Hayes 1991, 201, fig. LXVIII, 29; Hayes 1983, 16-17, fig. 2, no 6.

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın sonu 2. yüzyılın başı

Katalog No: 30

Form: Tabak (Loeschcke Form 26b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 6, 0.90-0.51 m

Ağız / Kaide Çapı: 10,2 cm

Korunan Yükseklik: 3,8 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/8 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 6/6 (light red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26b tabak ağız ve gövde parçası. Dışa dönük ağızlı, yuvarlatılmış dudaklı, derin gövdeli. Dudak altında sığ bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 375-376, taf. XXVIII, no. 26b, Hayes 1991, 201, fig. LXVIII, 29; Hayes 1983, 16-17, fig. 2, no 6.

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın sonu 2. yüzyılın başı

Katalog No: 31

Form: Tabak (Loeschcke Form 26b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 1, 0.90-0.65 m

Ağız / Kaide Çapı: 22,8 cm

Korunan Yükseklik: 3,3 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/8 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26b ağız ve gövde parçası. Üçgen profilili dışa kalınlaştırılmış ağızlı, konik daralan ince gövdeli. Dudak altında sığ bir yiv. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 375-376, taf. XXVIII, no. 26b; Hayes 1985, 76-77, form L20, tav. XVII.8; Zelle 1990, 129, abb. 11, no. 39

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın sonu 2. yüzyılın başı

Katalog No: 32

Form: Tabak (Loeschcke Form 26b)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 14, 0.65-0.37 m

Ağız / Kaide Çapı: -

Korunan Yükseklik: 2,4 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26b ağız ve gövde parçası. Ağız ufak olduğundan çapı alınamamıştır. Dışa kalınlaştırılmış ağızlı, konik daralan gövdeli. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 375-376, taf. XXVIII, no. 26b ,Hayes 1991, 201, fig. LXVIII, 29;

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın sonu 2. yüzyılın başı

Katalog No: 33

Form: Tabak (Loeschcke Form 26)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 3, 1.15-0.80 m

Ağız / Kaide Çapı: 12 cm

Korunan Yükseklik: 1,7 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/8 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/8 (red)

Tanım: : Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26 tabak kaide ve gövde parçası. Geniş oturma düzlemine sahip alçak halka kaideli, karınalı. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 373-377, taf. XXVIII, 26a; Hayes 1985, 77, tav. XVII, no. 12.

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın ikinci yarısı

Katalog No: 34

Form: Tabak (Loeschcke Form 26)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 4, 1.05-0.75 m

Ağız / Kaide Çapı: 8,2 cm

Korunan Yükseklik: 1,7 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 7/4 (light reddish)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26 tabak kaide ve gövde parçası. Geniş oturma düzlemine sahip alçak halka kaideli, karınalı. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 373-377, taf. XXVIII, 26a; Hayes 1985, 77, tav. XVII, no. 12.

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın ikinci yarısı

Katalog No: 35

Form: Tabak (Loeschcke Form 26)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 6, 0.90-0.51 m

Ağız / Kaide Çapı: 13 cm

Korunan Yükseklik: 2,3 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/6 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/6 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26 tabak kaide ve gövde parçası. Geniş oturma düzlemine sahip alçak halka kaideli, karınalı. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 371, taf. XXVIII, no. 20; Hayes 1985, 76-77, form L20, tav. XVII.8; Zelle 1990, 129, abb. 11, no. 39

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın ikinci yarısı

Katalog No: 36

Form: Tabak (Loeschcke Form 26)

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 14, 0.65-0.37 m

Ağız / Kaide Çapı: 6 cm

Korunan Yükseklik: 2,3 cm

Kil: Mika katkılı, 2.5 YR 6/8 (light red)

Firnis Rengi: 2.5 YR 5/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26 tabak kaide ve gövde parçası. Geniş oturma düzlemine sahip. Karinalı ve alçak halka kaideli.

İçi ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 371, taf. XXVIII, no. 20; Hayes 1985, 76-77, form L20, tav. XVII.8; Zelle 1990, 129, abb. 11, no. 39

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın ikinci yarısı

Katalog No: 37

Form: Tabak (Loeschcke Form 26)

Buluntu Yeri / Seviyesi: 6C Açmasıındaki harçlı tabanın kuzeyindeki alan, 0.90-0.40m

Ağız / Kaide Çapı: 13 cm

Korunan Yükseklik: 7,2 cm

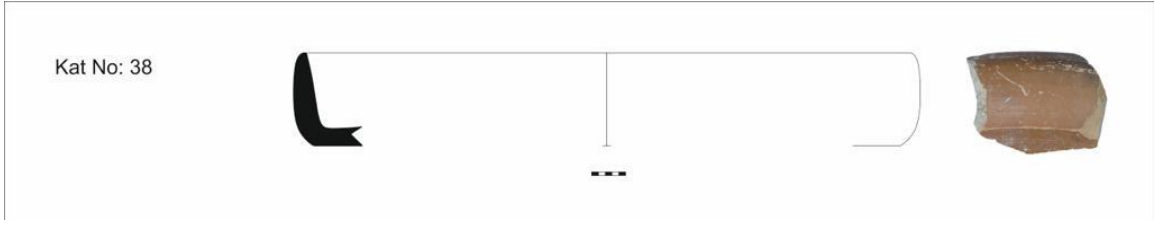
Kil: Mika katkılı, 5 YR 8/4 (pink)

Firnis Rengi: 10 R 4/8 (red)

Tanım: Doğu Sigillata C Loeschcke Form 26 tabak kaide ve gövde parçası. Geniş oturma düzlemine sahip alçak halka kaideli, karinalı. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Loeschcke 1912, 371, taf. XXVIII, no. 20; Hayes 1985, 76-77, form L20, tav. XVII.8; Zelle 1990, 129, abb. 11, no. 39

Tarihleme: M.S 1. yüzyılın ikinci yarısı

Katalog No: 38

Form: Tabak

Buluntu Yeri / Seviyesi: Mekan 6 içerisindeki kuzeybatı-güneydoğu doğrultulu erken evre mekan duvarı ile Mekan 3' ün güney duvarı arasında kalan alan.

Ağız / Kaide Çapı: 24,8 cm

Korunan Yükseklik: 2 cm

Kil: Mika katkılı, 5 YR 8/3 (pink)

Firnis Rengi: 2.5 YR 4/4 (reddish brown)

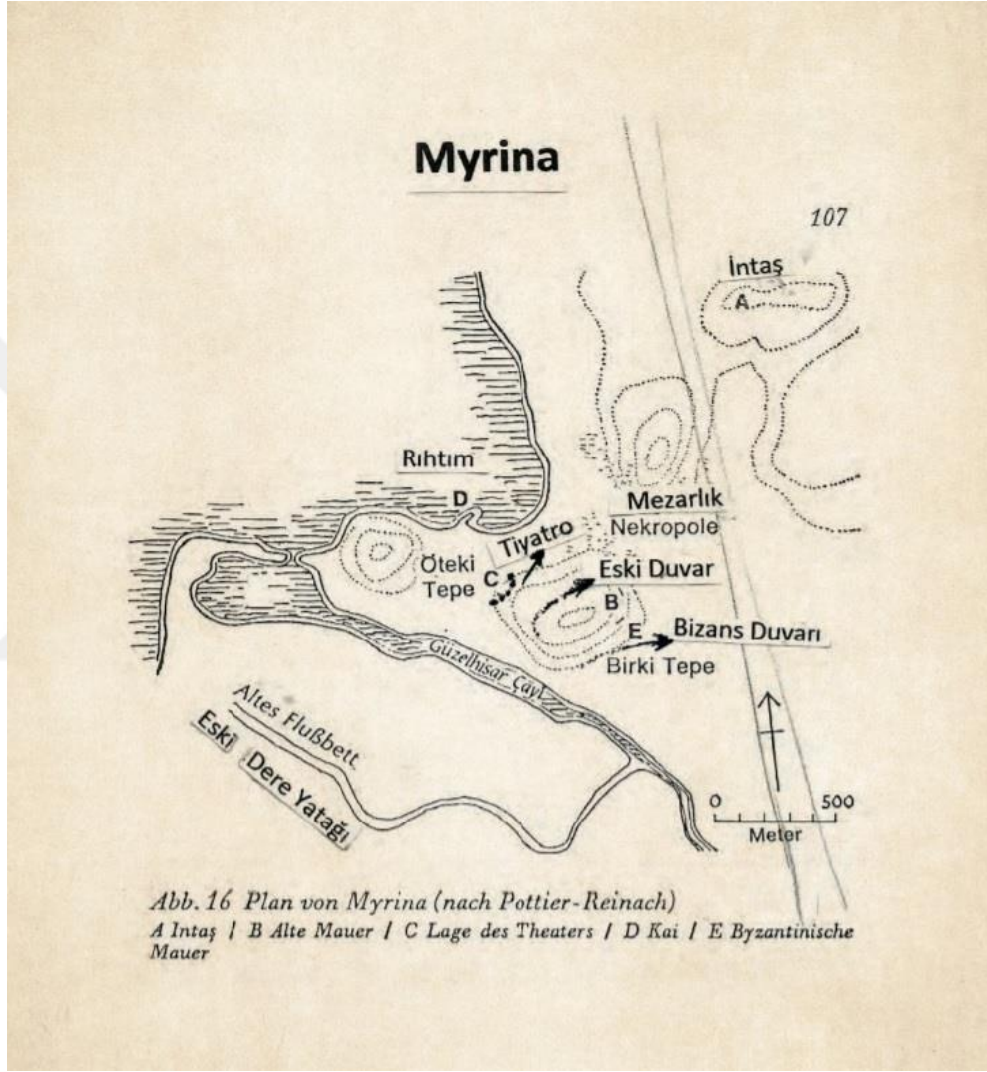
Tanım: Doğu Sigillata A Hayes Form 3 tabak ağız ve gövde parçası. Yüksek ağızlı, içe dönük dudaklı, karinalı sıg gövde. İç ve dış yüzey firnisli.

Benzer Örnekler: Hayes 1985, 14-15, tav. I, no. 8; Slane 1997, 277,288 290,pl,2,6,8,38, FW 16 (tip 3c), FW 61 (tip 13b), FW 76 (tip 13 c), Kozal 2001, 327, pl. 1. no 1, Tekocak 2006, 37, 94, lev. 1, no:3

Tarihleme: M.Ö 1. yüzyıl

EK 2: PLANLAR

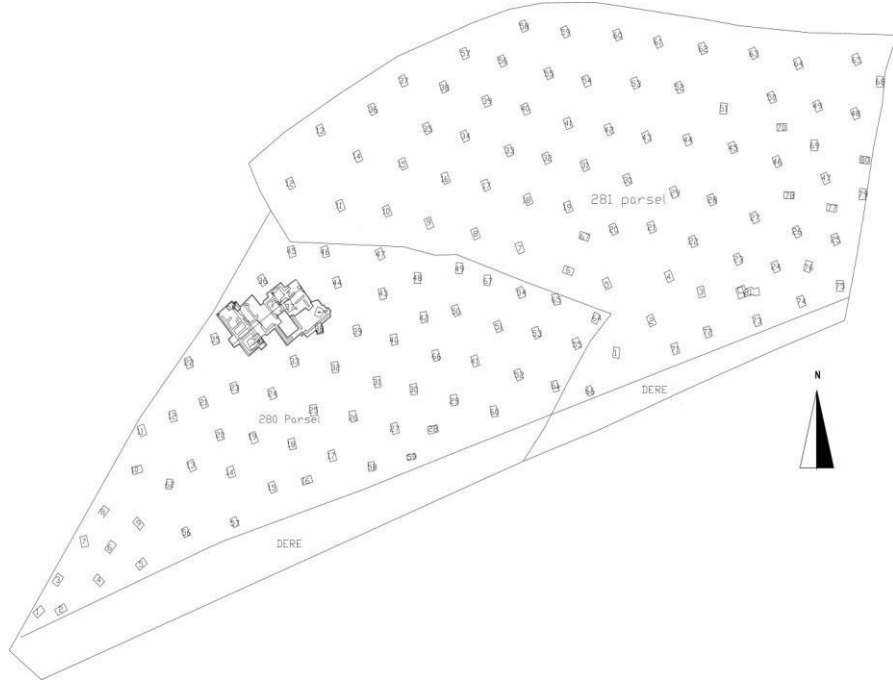
Plan. 1. Myrina Antik Kenti. (E. Pottier ve S. Reinach)

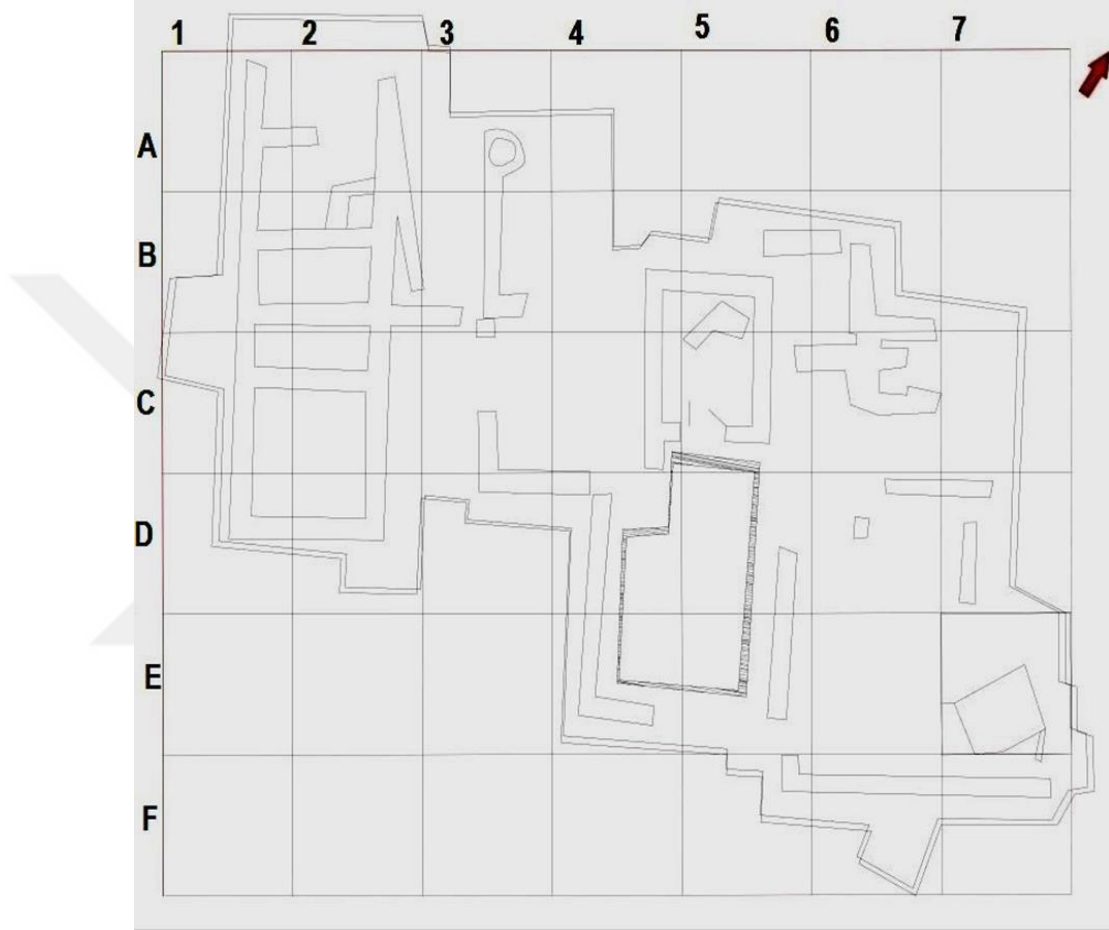
Plan 2. Kurtarma Kazısı Yapılan Alanın Görünümü

Plan 3. Myrina Sondaj Çalışması Planı.

Plan 4. Kurtarma Kazısında alana uygulanan Plan kare Sistemi.

EK 3: RESİMLER

Resim 1. Myrina Antik Kenti Limanı, Agorası ve Akropolü.

Resim 2. 34 Nolu Sondaj. (Genişleme Çalışması)

Resim 3. Genişleme alışmasından Ortaya ıkartılmış Seramikler.

Resim 4. Mekanlar. (Kazılmayan Alan; daha sonradan ortaya çıkarılmış olan Mekan 13' dır.)

Resim 5. Alandaki Yapıların Görünümü.

Resim 6. Yapının Güneybatıdan Görünümü.

Resim 7. Mekan 1’ de Bulunan Sütun ve Gövde parçaları.

Resim 8. Mekan 1’ in Güneydoğu Köşesinde Açığa  ıkan Mimari Blok.

Resim 9. Mekan 3' ün Güney Kısımında Tespit Edilen Sütun Parçası.

Resim 10. Mekan 4' den Ele Geçen Ocak Parçası

Resim 11. Mekan 4' den Ele Geçen Stucco Parçaları

Resim 12. Mekan 6-7-8-9 Görünümü.

Resim 13. Mekan 7' nin Duvarında Tespit Edilen Mimari Parça.

Resim 14. Mekan 8 ve 9 ' da İzlenen Yanık Taban.

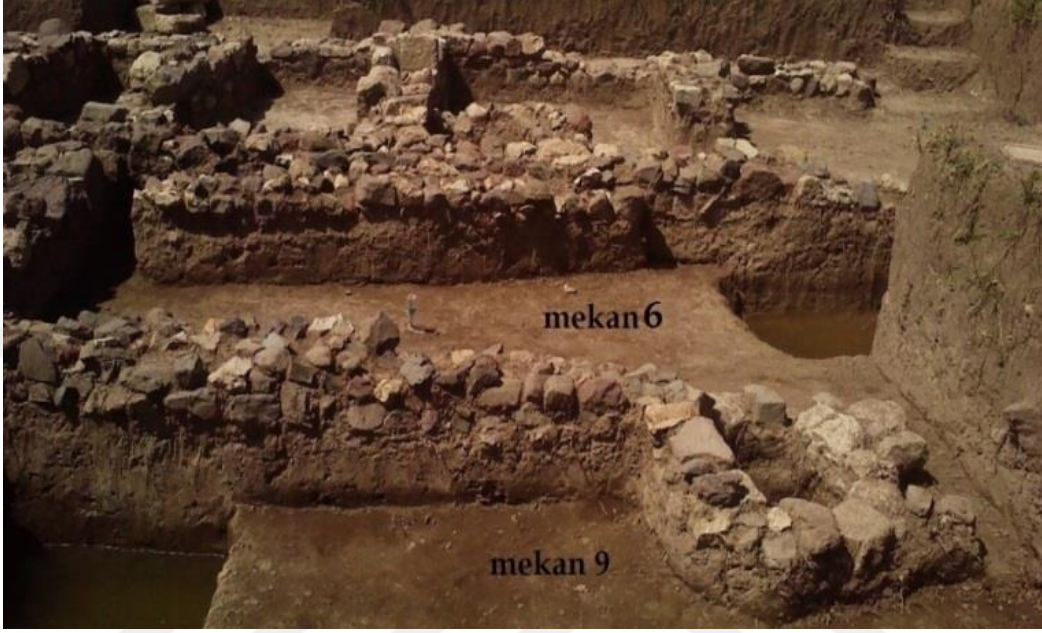
Resim 15. Fırının Güneydoğudan Görünümü.

Resim 16. Mekan 4' ün İçerisinden Geçen Erken Evre Yapısı.

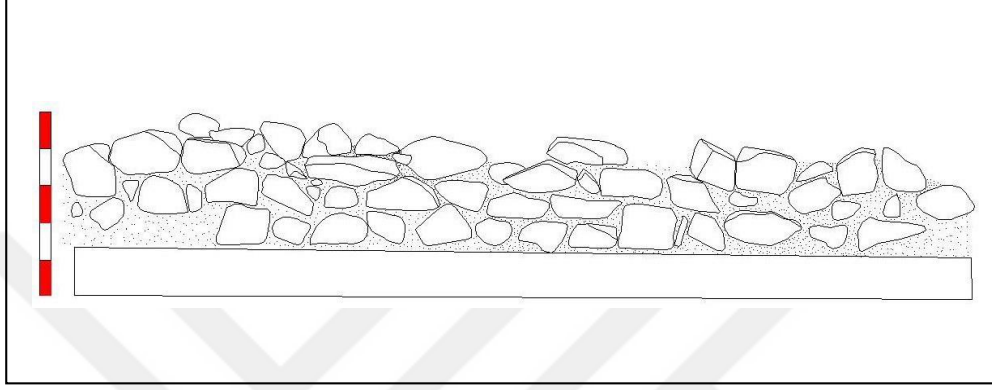

Resim 17. Mekan 6 ve 9' u Ayıran Duvarın Kuzeybatısındaki Kuyunun Görünümü.

EK 4: ÇİZİMLER

Çizim 1. Mekan 13' ün İç Kısımının Kesit Görünümü.

Çizim 2. Mekan 13' ün Dış Kısımının Bir Bölümünün Görünümü.

